

POSTĘPOWANIE KARNE (SZP) POSTĘPOWANIE PRZEJŚCIOWE

mgr Michał Basa

Katedra Postępowania Karnego WPAE Uwr

FUNKCJE POSTĘPOWANIA PRZED SĄDEM I INSTANCJI

- Obowiązywanie zasady skargowości (art. 14 k.p.k.),

Realizacja funkcji jurydycznej – sprawowanie wymiaru sprawiedliwości

FUNKCJE:

- (1) **Funkcja wychowawcza** – skłanianie do poszanowania porządku prawnego i zasad współżycia społecznego,
- (2) **Funkcja satysfakcyjna** – potrzeba zaspokajania poczucia sprawiedliwości w społeczeństwie,
- (3) **Funkcja profilaktyczna** – podejmowanie działań zmierzających do zapobieżenia popełniania kolejnych przestępstw.

ETAPY POSTĘPOW ANIA JURYSDYKC YJNEGO

Postępowanie przejściowe

Rozprawa główna

- Część wstępna,
- Przewód sądowy,
- Głosy stron,
- wyrokowanie

Czynności końcowe postępowania
głównego

SKARGI INICJUJĄCE POSTĘPOWANIE SĄDOWE

Skargi

Akt oskarżenia

Wniosek o
warunkowe
umorzenie
postępowania

Wniosek o
skazanie bez
przeprowadzania
rozprawy

Wniosek o
umorzenie
postępowania i
zastosowanie
środka
zabezpieczającego

WSTĘPNA KONTROLA AKTU OSKARŻENIA

Kontrola aktu
oskarżenia

Formalna (art.
337 k.p.k.)

Merytoryczna
(art. 339 k.p.k.)

FORMALNA KONTROLA A/O

- **Art. 337 [Kontrola wymagań formalnych]**
- § 1. Jeżeli akt oskarżenia nie odpowiada warunkom formalnym wymienionym w art. 119, art. 332, art. 333 lub art. 335, a także jeżeli nie zostały spełnione warunki wymienione w art. 334, prezes sądu zwraca go oskarżycielowi w celu usunięcia braków w terminie 7 dni.
- § 1a. *(uchylony)*
- § 2. Na zarządzenie, o którym mowa w § 1, oskarżycielowi przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.
- § 3. Oskarżyciel publiczny, który nie wnosi zażaleń, jest obowiązany wnieść w terminie wskazanym w § 1 poprawiony lub uzupełniony akt oskarżenia.
- § 4. *(uchylony)*

WARUNKI FORMALNE, KTÓRYM MUSI ODPOWIADAĆ PUBLICZNY A/O

Art. 119 k.p.k.

oznaczenie organu, do którego jest skierowane, oraz sprawy, której dotyczy; 2) oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo; 3) treść wniosku lub oświadczenia, w miarę potrzeby z uzasadnieniem; 4) datę i podpis składającego pismo.

Art. 332 k.p.k.

1) imię i nazwisko oskarżonego, inne dane o jego osobie, dane o zastosowaniu środka zapobiegawczego oraz zabezpieczenia majątkowego; 2) dokładne określenie zarzucanego oskarżonemu czynu ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków, a zwłaszcza wysokości powstałej szkody; 3) wskazanie, że czyn został popełniony w warunkach wymienionych w art. 64 lub art. 65 Kodeksu karnego albo art. 37 § 1 Kodeksu karnego skarbowego; 4) wskazanie przepisów ustawy karnej, pod które zarzucany czyn podpada; 5) wskazanie sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

Art. 333 i 334 k.p.k.

lista osób, których wezwania oskarżyciel żąda; wykaz innych dowodów, których przeprowadzenia na rozprawie głównej domaga się oskarżyciel, **a nadto:** akta postępowania przygotowawczego wraz z załącznikami, załącznik adresowy do akt sprawy, po jednym odpisie tego aktu dla każdego oskarżonego, a w przypadku określonym w art. 335 § 2 także dla każdego pokrzywdzonego

KONTROLA FORMALNA AKTÓW OSKARŻENIA

- Art. 119, 332, 333, 334 lub 335 k.p.k.

Publiczny
A/O

- Art. 119 k.p.k., 332 k.p.k. i 333 k.p.k., art. 621 k.p.k.

Subsydiarny
A/O

- Art. 119 k.p.k., art. 487, art. 621 par. 1 k.p.k.

Prywatny
A/O

PRZEBIEG KONTROLI FORMALNEJ A/O

- **Art. 337 [Kontrola wymagań formalnych]**
-
- § 1. Jeżeli akt oskarżenia nie odpowiada warunkom formalnym wymienionym w art. 119, art. 332, art. 333 lub art. 335, a także jeżeli nie zostały spełnione warunki wymienione w art. 334, prezes sądu zwraca go oskarżycielowi w celu usunięcia braków w terminie 7 dni.
- § 1a.(uchylony)
- § 2. Na zarządzenie, o którym mowa w § 1, oskarżycielowi przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.
- § 3. Oskarżyciel publiczny, który nie wnosi zażalenia, jest obowiązany wnieść w terminie wskazanym w § 1 poprawiony lub uzupełniony akt oskarżenia.
- § 4.(uchylony)

- **Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r. IV KK 2/14**
- I. Subsidiarny akt oskarżenia w zakresie, w jakim nie spełnia określonego w art. 55 § 2 in princ. k.p.k. wymogu w postaci obowiązku sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata lub radcę prawnego, jest obarczony brakiem formalnym, który podlega uzupełnieniu w trybie art. 120 § 1 k.p.k.
- **Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 4 października 2013 r. III KK 158/13**
- Brak spójności między czynem zarzuconym w postanowieniu o przedstawieniu zarzutu a zarzutem sformułowanym w akcie oskarżenia stanowi wadę formalną skargi, której usunięcie następuje w trybie określonym w art. 337 KPK.

- **Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach - II Wydział Karny z dnia 31 października 2012 r. II AKz 646/12**
- **Dopuszczalna jest praktyka zwracania aktu oskarżenia wraz z aktami w wypadku niektórych braków formalnych**, takich jak np. brak wszystkich kart w załączonych do aktu oskarżenia aktach, załączenie do akt nieczytelnych dokumentów czy też brak chronologicznej numeracji wszystkich kart akt sprawy zwłaszcza wtedy, gdy akta sprawy liczą kilkadziesiąt lub więcej tomów z załącznikami i bardzo licznymi dowodami. **Jest to jednak, jak się wydaje, bardziej techniczne niż prawne zagadnienie i winno podlegać weryfikacji na podstawie przepisów z art. 334 KPK, dokonywanej w trybie art. 337 § 1 KPK przez prezesa sądu i skutkować zwrotem w celu usunięcia braków formalnych w terminie 7 dni.** Przepis art. 345 KPK dopuszcza zwrot sprawy prokuratorowi na etapie, gdy braki zostały ujawnione po doręczeniu oskarżonemu aktu oskarżenia i wyznaczeniu rozprawy, ale przed jej rozpoczęciem. Na wniosek taki wskazuje umieszczenie tego przepisu w rozdziale dotyczącym wstępnej kontroli oskarżenia, który to etap kończy się wraz z rozpoczęciem rozprawy.

CZYNNOŚCI NASTĘPUJĄCE PO PRZEPROWADZENIU FORMALNEJ KONTROLI A/O

- **Art. 338 [Dalsze czynności prezesa]**
- § 1. Jeżeli akt oskarżenia odpowiada warunkom formalnym, prezes sądu lub referendarz sądowy **niezwłocznie zarządza doręczenie jego odpisu oskarżonemu, wzywając do składania wniosków dowodowych w terminie 7 dni od daty doręczenia mu aktu oskarżenia.**
- § 1a. Oskarżonego poucza się również o treści przepisów art. 291 § 3, art. 338a, art. 341 § 1, art. 349 § 8, art. 374, art. 376, art. 377 i art. 422 oraz o tym, że wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu powinien być złożony najpóźniej w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania albo zawiadomienia o terminie rozprawy albo posiedzenia, o którym mowa w art. 341 lub art. 343, jak również o tym, że w zależności od wyniku procesu oskarżony może być obciążony kosztami wyznaczenia obrońcy z urzędu.
- § 1b. Jeżeli złożono wniosek, o którym mowa w art. 335 § 1, albo akt oskarżenia zawiera wniosek, o którym mowa w art. 335 § 2, jego odpis doręcza się ujawnionemu pokrzywdzonemu.
- § 2. Oskarżony ma prawo wniesienia, w terminie 7 dni od doręczenia mu aktu oskarżenia, **pisemnej odpowiedzi na akt oskarżenia,** o czym należy go pouczyć.
- § 3. Jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo ujawnienia informacji niejawnych o klauzuli „tajne” lub „ściśle tajne”, oskarżonemu doręcza się odpis aktu oskarżenia bez uzasadnienia. Uzasadnienie aktu oskarżenia udostępnia się jednak z zachowaniem rygorów określonych przez prezesa sądu lub sąd.

Pisemna odpowiedź na A/O

Stanowi przejaw zasady
kontradyktoryjności

Uchybienie 7 – dniowemu terminowi
nie czyni jej bezskuteczną, ani nie
skutkuje prekluzją

Oświadczenia złożone w odpowiedzi
na A/O nie stanowią wyjaśnień – tym
samym nie są dowodem w sprawie

- **Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2003 r. WK 19/03**
- (...) Doręczenie aktu oskarżenia nie jest czynnością tylko techniczną, **ale wiąże się z określonymi uprawnieniami osoby, której postawiono zarzuty** (art. 338 § 1 i 2 k.p.k.). Uprawnienia te związane są z fundamentalnym prawem każdej osoby oskarżonej o popełnienie przestępstwa - prawem do obrony. Osoba ta, aby móc zrealizować te uprawnienia musi wiedzieć o co jest oskarżona, jakiego zdarzenia faktycznego dotyczą stawiane jej zarzuty.

-

- **Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 13 września 2016 r.V KK 77/16**
- Obowiązujące uregulowanie zawarte w art. 338 § 1 KPK, nie przewiduje tzw. prekluzji dowodowej, która oznaczałaby, że wnioski dowodowe zgłaszane po wyznaczonym terminie 7 dni od doręczenia odpisu aktu oskarżenia oskarżonemu, bądź też w ogóle złożone już na rozprawie, miałyby być z tego powodu oddalane. Termin określony w powołanym przepisie powinien być postrzegany przede wszystkim w aspekcie zasady koncentracji, służącej sprawnemu i szybkiemu przebiegowi przewodu sądowego, co wiązać należy z postulowanym zakończeniem sprawy w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 KPK).

Przyczyny skierowania
sprawy na posiedzenie

```
graph TD; A[Przyczyny skierowania sprawy na posiedzenie] --> B[Rozstrzygnięcie kwestii incydentalnej (np. zmiana trybu postępowania)]; A --> C[Zakończenie postępowania na posiedzeniu bez przeprowadzania rozprawy];
```

Rozstrzygnięcie kwestii
incydentalnej (np. zmiana
trybu postępowania)

Zakończenie
postępowania na
posiedzeniu bez
przeprowadzania
rozprawy

ZAGADNIENIE ODDANIA POD SĄD

DEFINICJA ODDANIA POD SĄD

Oddanie pod sąd *sensu stricto*

- Merytoryczna kontrola skargi – art. 339 par. 3 pkt 2 k.p.k.

Oddanie pod sąd *sensu largo*

- Wstępna merytoryczna kontrola skargi – pozostałe przyczyny z art. 339 par. 3 k.p.k.

ODDANIE POD SĄD *SENSU STRICTO* W ORZECZNICTWIE SN

Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2009 r. II KK I 16/09, OSNKW 2010/I/7

- Instytucja tzw. oddania pod sąd sensu stricto, umożliwiająca sądowi umorzenie postępowania karnego przed rozprawą, w razie oczywistego braku podstaw do oskarżenia (art. 339 § 3 pkt 2 k.p.k.), wchodzi w rachubę jedynie wtedy, gdy mimo kompleksowego zgromadzenia dowodów, a więc nieistnienia braków postępowania przygotowawczego, które uzasadniałyby przekazanie sprawy prokuratorowi do uzupełnienia tego postępowania, analiza zebranego materiału dowodowego - bez dokonywania na tym etapie procesu oceny poszczególnych dowodów pod względem merytorycznym - w ogóle nie daje podstaw do oskarżenia danej osoby o zarzucany jej czyn, a więc gdy żaden z tych dowodów nie wskazuje na prawdopodobieństwo popełnienia tego czynu lub nie uzasadnia możliwości popełnienia go przez oskarżonego.
- Posiedzenie w kwestii przewidzianej w art. 339 § 3 pkt 2 k.p.k. nie jest miejscem dla rozstrzygania przez sąd wątpliwości, nasuwających się w wyniku uzyskania w trakcie odroczenia rozprawy nowych informacji, i nie może prowadzić do dokonywania na tym forum ocen co do wiarygodności poszczególnych dowodów, gdyż te mogą być jedynie efektem przeprowadzenia dowodów na rozprawie i przeanalizowania ich w kontekście całokształtu materiału dowodowego.

ODDANIE POD SĄD *SENSU STRICTO* W ORZECZNICTWIE SN

**Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia
12 lipca 2006 r., II AKz 439/06 - LEX nr 196086**

- 1. Na gruncie obecnie obowiązującej procedury karnej nie istnieje możliwość, by w trakcie wstępnej kontroli aktu oskarżenia skierować sprawę na posiedzenie, a następnie postępowanie umorzyć na zasadzie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.
- 2. **Oczywisty brak faktycznych podstaw oskarżenia, to zatem tylko taka sytuacja, w której w sposób jednoznaczny, niewątpliwy i widoczny, jasnym jest, iż przedstawione przez skarżącego fakty nie uzasadniają stawianej tezy oskarżenia.**

ZAKRES WSTĘPNEJ KONTROLI A/O W TRYBIE ART. 339 PAR. 3 K.P.K.

- **Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2014 r. II KK 155/14**
- Zakres wstępnej kontroli oskarżenia, przeprowadzanej w trybie art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k., **nie obejmuje merytorycznej oceny poszczególnych dowodów oraz ich wartościowania**. Umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w tym trybie może nastąpić tylko wówczas, gdy z zebranego w sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiału dowodowego **w sposób oczywisty wynika, że zarzucony oskarżonemu czyn nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego**. Natomiast w sytuacji, gdy zebrane dowody nie mają całkowicie jednoznacznej wymowy i dla dokonania trafnych ustaleń faktycznych konieczne jest prowadzenie wieloaspektowej, wszechstronnej analizy i krytycznej oceny dowodów, umorzenie postępowania w tym trybie jest niedopuszczalne.

ZAKRES WSTĘPNEJ KONTROLI A/O W TRYBIE ART. 339 PAR. 3 K.P.K.

- **Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2010 r. IV KK 65/10**
- Wstępna kontrola oskarżenia, obejmująca merytoryczną ocenę dowodów dokonana na posiedzeniu (wyznaczonym w trybie art. 339 § 3 pkt I k.p.k.) przed rozprawą, **powinno opierać się na niebudzących wątpliwości ustaleniach postępowania przygotowawczego, a nie wartościowaniu dowodów.**

ODDANIE POD SĄD

- Art. 339 [Posiedzenie sądu]
§ 1. Prezes sądu kieruje sprawę na posiedzenie, jeżeli:
1) prokurator złożył wniosek o orzeczenie środków zabezpieczających;
2) zachodzi potrzeba rozważenia kwestii warunkowego umorzenia postępowania;
3) do aktu oskarżenia dołączono wniosek, o którym mowa w art. 335 § 2;
3a) prokurator złożył wniosek, o którym mowa w art. 335 [...]

ODDANIE POD SĄD

- Art. 339 [Posiedzenie sądu]
§ 3. Prezes sądu kieruje sprawę na posiedzenie także wtedy, gdy zachodzi potrzeba innego rozstrzygnięcia przekraczającego jego uprawnienia, a zwłaszcza:
 - 1) umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 2-11;
 - 2) umorzenia postępowania z powodu oczywistego braku faktycznych podstaw oskarżenia;
 - 3) wydania postanowienia o niewłaściwości sądu lub o zmianie wskazanego w akcie oskarżenia trybu postępowania;
 - 3a) zwrotu sprawy prokuratorowi w celu usunięcia istotnych braków postępowania przygotowawczego;
 - 4) (uchylony)
 - 5) wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania;
 - 6) wydania postanowienia w przedmiocie tymczasowego aresztowania lub innego środka przymusu;
 - 7) wydania wyroku nakazowego.

ODDANIE POD SĄD – UDZIAŁ W POSIEDZENIU

- § 3a. Prezes sądu może skierować sprawę na posiedzenie, jeżeli oskarżony, któremu zarzucono przestępstwo zagrożone karą nieprzekraczającą 15 lat pozbawienia wolności, przed doręczeniem mu zawiadomienia o wyznaczeniu rozprawy złożył wniosek, o którym mowa w art. 338a, a prezes sądu uzna, że cele postępowania nie sprzeciwiają się rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu.
§ 4. Prezes sądu kieruje sprawę na posiedzenie ponadto, gdy zachodzi potrzeba rozważenia możliwości przekazania jej do postępowania mediacyjnego; przepis art. 23a stosuje się odpowiednio.
§ 4a. Jeżeli akt oskarżenia odpowiada warunkom formalnym, czynności, o których mowa w § 1, 3 i 4, prezes sądu dokonuje w terminie 30 dni od wniesienia aktu oskarżenia.
§ 5. **Strony, obrońcy i pełnomocnicy mogą wziąć udział w posiedzeniach wymienionych w § 1 oraz w § 3 pkt 1, 2 i 6, z tym że udział prokuratora i obrońcy w posiedzeniu w przedmiocie orzeczenia środka zabezpieczającego określonego w art. 93a § 1 pkt 4 Kodeksu karnego jest obowiązkowy.** Pokrzywdzony ma prawo wziąć udział w posiedzeniach wymienionych w § 3 pkt 1 i 2. Zawiadamiając pokrzywdzonego o posiedzeniu poucza się go o możliwości zakończenia postępowania bez przeprowadzenia rozprawy oraz wcześniejszego złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 54 § 1.

OCZYWISTY
BRAK
FAKTYCZNY
CH
PODSTAW
OSKARŻENIA

- **Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1994 r., III KRN 98/94, LEX nr 20699**
- „Oczywisty brak faktycznych podstaw oskarżenia - jako przesłanka umorzenia postępowania karnego na podstawie art. 299 § 1 pkt 4 k.p.k. - zachodzi między innymi w sytuacji braku jakichkolwiek dowodów świadczących o popełnieniu przez oskarżonego przypisywanego mu przestępstwa, a nie może być efektem oceny dowodów.”

OCENA DOWODÓW NA POSIEDZENIU

- **Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 1971 r., I KR 206/71, RPEiS 1972 r., z.2, LEX nr 21429**
- „Ocena sprawy na posiedzeniu poprzedzającym wyznaczenie rozprawy głównej odbywa się w innym zakresie, niż ocena przy merytorycznym jej rozpoznawaniu. W szczególności na tym posiedzeniu nie ocenia się dowodów pod względem merytorycznym, a więc w zakresie, czy przedstawione na poparcie oskarżenia dowody w sposób wolny od wątpliwości przesądzą jego zasadność, ale wystarczające jest uprawdopodobnienie, że oskarżony jest sprawcą zarzucanego mu przestępstwa.”

OCENA DOWODÓW NA POSIEDZENIU

- **Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2014 r., II KK 155/14, LEX nr 1552604**
- „Zakres wstępnej kontroli oskarżenia, przeprowadzanej w trybie art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k., **nie obejmuje merytorycznej oceny poszczególnych dowodów oraz ich wartościowania.** Umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w tym trybie może nastąpić tylko wówczas, gdy z zebranego w sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiału dowodowego w sposób oczywisty wynika, że zarzucony oskarżonemu czyn nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego. **Natomiast w sytuacji, gdy zebrane dowody nie mają całkowicie jednoznacznej wymowy i dla dokonania trafnych ustaleń faktycznych konieczne jest prowadzenie wieloaspektowej, wszechstronnej analizy i krytycznej oceny dowodów, umorzenie postępowania w tym trybie jest niedopuszczalne.**”

ZWROT SPRAWY CELEM
UZUPEŁNIENIA POSTĘPOWANIA
PRZYGOTOWAWCZEGO

ZWROT SPRAWY CELEM UZUPEŁNIENIA POSTĘPOWANIA PRZYGOTOWAWCZEGO

- **Art. 344a. [Przekazanie sprawy prokuratorowi w celu uzupełnienia śledztwa lub dochodzenia]**
- **§ 1.** Sąd przekazuje sprawę prokuratorowi w celu uzupełnienia śledztwa lub dochodzenia, jeżeli akta sprawy wskazują na **istotne braki tego postępowania**, zwłaszcza na **potrzebę poszukiwania dowodów**, zaś dokonanie niezbędnych czynności przez sąd powodowałoby znaczne trudności.
- **§ 2.** Przekazując sprawę prokuratorowi, sąd wskazuje kierunek uzupełnienia, a w razie potrzeby także odpowiednie czynności, jakie należy przedsięwziąć.
- **§ 3.** Na postanowienie, o którym mowa w § 1, służy stronom zażalenie.

•

ZWROT SPRAWY CELEM UZUPEŁNIENIA POSTĘPOWANIA PRZYGOTOWAWCZEGO

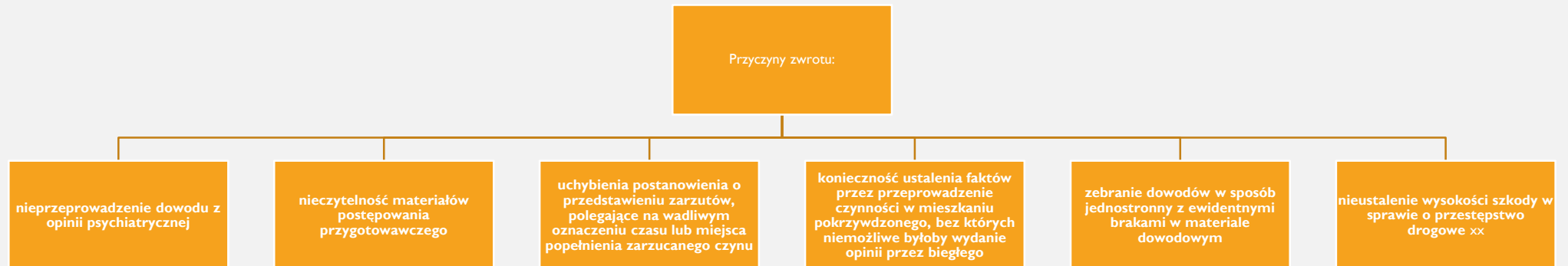
- **Art. 344b. [Złożenie aktu oskarżenia po uzupełnieniu śledztwa lub dochodzenia]**
- Po uzupełnieniu śledztwa lub dochodzenia oskarżyciel publiczny składa nowy akt oskarżenia lub podtrzymuje poprzedni, kieruje do sądu wniossek o warunkowe umorzenie postępowania albo postępowanie umarza.

•

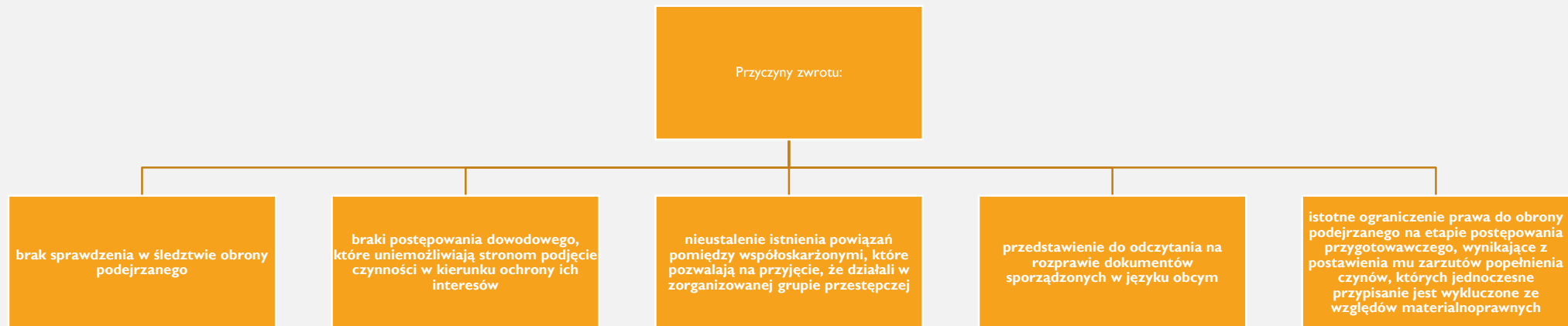
SKUTKI PROCESOWE ZWROTU SPRAWY

- **SNO 24/15 - postanowienie SN - Izba Karna z dnia 28-05-2015**
- W przeciwieństwie do instytucji z art. 397 § 1 KPK zwrot sprawy w trybie art. 345 § 1 KPK (obecnie art. 344a k.p.k. – MB) eliminuje zawisłość sprawy w sądzie. Sprawa ta wraca do prokuratora, który znów staje się gospodarzem procesu. Skuteczny zwrot w tym trybie determinuje zatem konieczność wniesienia do sądu nowej skargi inicjującej postępowanie.

PRZYCZYNY ZWROTU SPRAWY PROKURATOROWI

PRZYCZYNY ZWROTU SPRAWY PROKURATOROWI

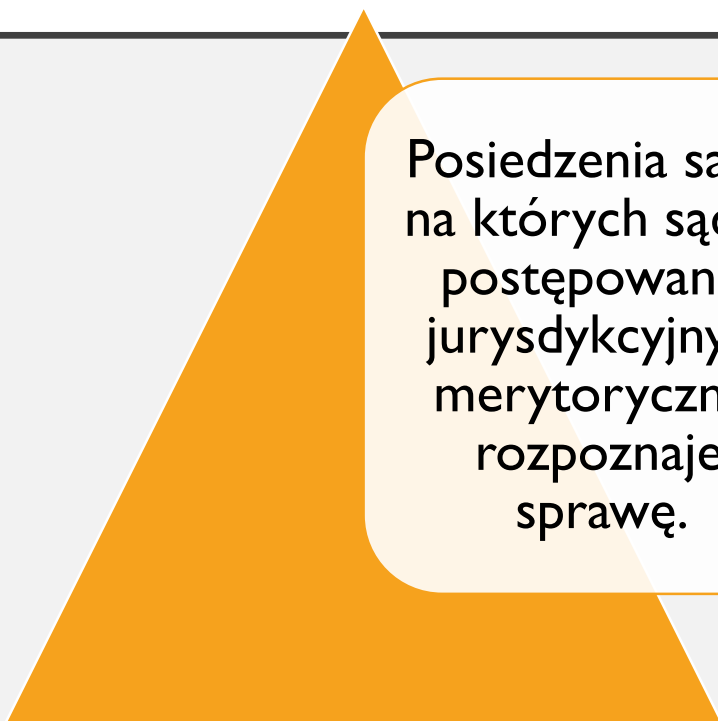

ZASKARŻALNO ŚĆ POSTANOWIENI A O ZWROCIE

- **WZ 14/14 - postanowienie SN - Izba Wojskowa z dnia 26-08-2014**
-
- Przepis art. 345 § 3 KPK wskazuje, że zażalenie przysługuje stronom postępowania na postanowienie przewidziane w § 1, a więc na postanowienie przekazujące sprawę prokuratorowi do uzupełnienia istotnych braków postępowania przygotowawczego. Sformułowanie tego przepisu, odbiegające w treści istotnie od innych, przewidujących zażalenia na postanowienia w przedmiocie (np. zawieszenia postępowania, właściwości sądu) nakazuje uznawać za dopuszczalne tylko te zażalenia, które kwestionują zasadność przekazania w ogóle oraz zbyt szeroki zakres przekazania, nie zgadzając się tym samym z takim rozstrzygnięciem. **Niedopuszczalne natomiast są zażalenia na postanowienie odmawiające przekazania sprawy prokuratorowi** (w ogóle, jak również w określonym zakresie). **Ustawodawca bowiem wyraźnie określił, że zaskarżenie dotyczy postanowienia o przekazaniu nie zaś - szerzej - w przedmiocie przekazania.**

POSIEDZENIA WYROKOWE

POSIEDZENIA WYROKOWE

A large orange triangle is positioned below the title box, pointing upwards. A white rounded rectangle with an orange border is placed on the right side of the triangle, containing text.

Posiedzenia sądu,
na których sąd w
postępowaniu
jurysdykcyjnym
merytorycznie
rozpoznaje
sprawę.

POSIEDZENIA WYROKOWE

Art. 341 i 342 k.p.k.

Posiedzenie w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania

Art. 335 k.p.k.

Posiedzenie w przedmiocie wniosku o skazanie bez przeprowadzania rozprawy

Art. 338a i art. 343a k.p.k.

Posiedzenie w przedmiocie wniosku o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej

Art. 500 k.p.k. i następne

Posiedzenie w przedmiocie wydania wyroku nakazowego

TRYBY KONSENSUALNE

Posiedzenia w trybie art. 343 k.p.k. i 343a k.p.k.; skazanie w trybie art. 387 k.p.k.

- **Art. 335. [Skazanie bez rozprawy – wniosek]**
- **§ 1.** Jeżeli oskarżony przyznaje się do winy, a w świetle jego wyjaśnień okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte, można zaniechać przeprowadzenia dalszych czynności. Jeżeli zachodzi potrzeba oceny wiarygodności złożonych wyjaśnień, czynności dowodowych dokonuje się jedynie w niezbędnym do tego zakresie. W każdym jednak wypadku, jeżeli jest to konieczne dla zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa przed ich utratą, zniekształceniem lub zniszczeniem, należy przeprowadzić w niezbędnym zakresie czynności procesowe, a zwłaszcza dokonać oględzin, w razie potrzeby z udziałem biegłego, przeszukania lub czynności wymienionych w art. 74 § 2 pkt 1 w stosunku do osoby podejrzanej, a także przedsięwziąć wobec niej inne niezbędne czynności, nie wyłączając pobrania krwi, włosów i wydzielin organizmu. Prokurator, zamiast z aktem oskarżenia, występuje do sądu z wnioskiem o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków przewidzianych za zarzucany mu występki, uwzględniających również prawnie chronione interesy pokrzywdzonego. Uzgodnienie może obejmować także wydanie określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu.
- **§ 1a.** Do wniosku, o którym mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące aktu oskarżenia zawarte w rozdziale 40, z wyjątkiem art. 344a.
- **§ 2.** Prokurator może dołączyć do aktu oskarżenia wniosek o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków przewidzianych za zarzucany mu występki, uwzględniających też prawnie chronione interesy pokrzywdzonego, jeżeli okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości, oświadczenia dowodowe złożone przez oskarżonego nie są sprzeczne z dokonanymi ustaleniami, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy § 1 zdanie piąte i § 3 zdanie drugie. Do aktu oskarżenia nie stosuje się przepisów art. 333 § 1 i 2.

- § 2a. Prokurator, uzgadniając z oskarżonym treść wniosku, o którym mowa w § 1 lub 2, poucza go o treści art. 447 § 5. O pouczeniu zamieszcza się adnotację w aktach sprawy.
- § 3. Wniosek, o którym mowa w § 1, powinien zawierać dane wskazane w art. 332 § 1. **Uzasadnienie wniosku ogranicza się do wskazania dowodów świadczących o tym, że okoliczności popełnienia czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości oraz że cele postępowania zostaną osiągnięte bez przeprowadzenia rozprawy.** Przepisy art. 333 § 3 i art. 334 stosuje się odpowiednio. Stronom, obrońcom i pełnomocnikom przysługuje prawo do przejrzenia akt sprawy, o czym należy ich pouczyć.
- § 4. W wypadku gdy sąd, nie uwzględniając wniosku, o którym mowa w § 1, zwrócił sprawę prokuratorowi, ponowne wystąpienie z takim wnioskiem jest możliwe, jeżeli zwrot nastąpił z przyczyn wskazanych w art. 343 § 1, 2 lub 3. Zwrot sprawy nie stoi też na przeszkodzie wystąpieniu następnie z wnioskiem, o którym mowa w § 2.

- **Art. 343. [Skazanie bez rozprawy – posiedzenie, wyrok, możliwość łagodzenia kary]**
- § 1. Jeżeli nie ma zastosowania [art. 46](#) Kodeksu karnego, sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku, o którym mowa w art. 335, od naprawienia szkody w całości albo w części lub od zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Przepis art. 341 § 3 stosuje się odpowiednio.
- § 2. Uwzględnienie wniosku jest możliwe tylko wówczas, jeżeli nie sprzeczwi się temu pokrzywdzony, należycie powiadomiony o terminie posiedzenia.
- § 3. Sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku od dokonania w nim przez prokuratora wskazanej przez siebie zmiany, zaakceptowanej przez oskarżonego.

- § 4. Postępowania dowodowego nie prowadzi się.
- § 5. Prokurator, oskarżony i pokrzywdzony mają prawo wziąć udział w posiedzeniu. Zawiadamiając pokrzywdzonego o posiedzeniu poucza się go o możliwości zakończenia postępowania bez przeprowadzenia rozprawy oraz wcześniejszego złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 54 § 1. Udział podmiotów wskazanych w zdaniu pierwszym w posiedzeniu jest obowiązkowy, jeżeli prezes sądu lub sąd tak zarządzi.
- § 5a. Przed uwzględnieniem wniosku, o którym mowa w art. 335, sąd poucza oskarżonego o treści art. 447 § 5.
- § 6. Sąd, uwzględniając wniosek, skazuje oskarżonego wyrokiem.
- § 7. Jeżeli sąd uzna, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 335 § 1, zwraca sprawę prokuratorowi. W razie nieuwzględnienia wniosku wskazanego w art. 335 § 2 sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych, a prokurator, w terminie 7 dni od dnia posiedzenia, dokonuje czynności określonych w art. 333 § 1 i 2.

- **Art. 338a. [Wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego]**
Oskarżony, któremu zarzucono przestępstwo zagrożone karą nieprzekraczającą 15 lat pozbawienia wolności, może przed doręczeniem mu zawiadomienia o terminie rozprawy złożyć **wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego**. Wniosek może również dotyczyć wydania określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu.

•

**ART. 343A. [ROZP
ATRZENIE
WNIOSKU O
WYDANIE
WYROKU
SKAZUJĄCEGO
BEZ
PRZEPROWADZEN
IA
POSTĘPOWANIA
DOWODOWEGO]**

- § 1. W wypadku złożenia przez oskarżonego, któremu zarzucono występki, wniosku, o którym mowa w art. 338a, o terminie posiedzenia zawiadamia się strony i pokrzywdzonego, przesyłając im odpis wniosku.
- § 2. Sąd może uwzględnić wniosek, jeżeli okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte. Uwzględnienie wniosku jest możliwe tylko wówczas, gdy nie sprzeciwi się temu prokurator. Przepis art. 343 stosuje się odpowiednio.
- § 3. W razie złożenia kolejnego wniosku podlega on rozpoznaniu na rozprawie.

- **Art. 387. [Dobrowolne poddanie się karze]**
- **§ 1.** Do chwili **zakończenia pierwszego przesłuchania wszystkich oskarżonych na rozprawie głównej** oskarżony, któremu **zarzucono przestępstwo zagrożone karą nieprzekraczającą 15 lat pozbawienia wolności**, może złożyć wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego **bez przeprowadzania postępowania dowodowego**. Wniosek może również dotyczyć wydania określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu. Jeżeli oskarżony nie ma obrońcy z wyboru, sąd może, na jego wniosek, wyznaczyć mu obrońcę z urzędu.
- **§ 1a.** Przed uwzględnieniem wniosku o wydanie wyroku skazującego sąd poucza oskarżonego o treści art. 447 § 5.
- **§ 2.** Sąd może uwzględnić wniosek o wydanie wyroku skazującego, gdy **okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości**; uwzględnienie wniosku jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie sprzeciwia się temu prokurator, a także pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczony o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego takiego wniosku.

§ 3. Sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku oskarżonego od dokonania w nim wskazanej przez siebie zmiany. Przepis art. 341 § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 4. (uchylony).

§ 5. Przychylając się do wniosku, sąd może uznać za ujawnione dowody wymienione w akcie oskarżenia lub dokumenty przedłożone przez stronę.

ZWIĄZANIE
SĄDU
TREŚCIĄ
ZAWARTEGO
POROZUMIE
NIA

- **Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 r. III KK 430/II**
- Sąd pierwszej instancji, wyrokując w trybie art. 343 § 1-6 k.p.k. na posiedzeniu, związany jest treścią uzgodnień oskarżonego i prokuratora, poczynionych na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. Sąd nie może więc wydać innego wyroku niż skazujący ani orzec innej kary lub środka karnego od uzgodnionych przez te strony.

KONTROLA SKARGI

- **Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2013 r. V KK 434/12**
- Orzekając w trybie art. 343 k.p.k. w zw. z art. 335 k.p.k., sąd jest zobligowany do zbadania wniosku prokuratora zarówno po względem formalnym, jak i merytorycznym. Kontrola sądu powinna obejmować, poza oceną okoliczności popełnienia przestępstwa, także kwestię zgodności propozycji zawartych we wniosku z przepisami obowiązującego prawa materialnego i procesowego. Przedmiotem oceny winna być w szczególności kwestia zgodności treści złożonego wniosku z obowiązującym prawem, również w tym zakresie, w którym określa on rodzaj koniecznych do zastosowania wobec oskarżonego środków karnych. Niezgodność wniosku z treścią tych norm i przez to jego wadliwość skutkuje niemożnością jego uwzględnienia, a tym samym koniecznością (stosownie do treści art. 343 § 7 k.p.k.) rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych, chyba że w toku posiedzenia, na którym wniosek ten jest przez sąd rozpatrywany (art. 339 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 335 k.p.k.), bądź jeszcze wcześniej, prokurator za zgodą oskarżonego dokona takiej modyfikacji tego wniosku, która będzie owe jego nieprawidłowości konwalidowała. **Obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości swobodnego kształtowania przez sąd rodzaju i rozmiaru represji karnej stosowanej w związku z orzekaniem w trybie określonym w art. 343 k.p.k.** W sytuacji, gdy w ocenie sądu warunki wskazane we wniosku prokuratora o skazanie bez rozprawy nie zasługują na aprobatę lub wręcz nie odpowiadają prawu, nie jest dopuszczalne ich samodzielne modyfikowanie, a obowiązkiem sądu wynikającym z treści powołanego art. 343 § 7 k.p.k.

**WARUNKOWE UMORZENIE
POSTĘPOWANIA NA
POSIEDZENIU**

PROCEDURA WARUNKOWE UMORZENIA POSTĘPOWANIA

- **Art. 341. [Warunkowe umorzenie postępowania – posiedzenie]**
- **§ 1.** Prokurator, oskarżony i pokrzywdzony mają prawo wziąć udział w posiedzeniu w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania. Udział ich jest obowiązkowy, jeżeli prezes sądu lub sąd tak zarządzi.
- **§ 2.** Jeżeli oskarżony sprzeciwia się warunkowemu umorzeniu, jak również wtedy, gdy sąd uzna, że warunkowe umorzenie byłoby nieuzasadnione, kieruje sprawę na rozprawę. Wniosek prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania zastępuje akt oskarżenia. W terminie 7 dni prokurator dokonuje czynności określonych w art. 333 § 1-2.
- **§ 3.** Jeżeli sąd uzna za celowe ze względu na możliwość porozumienia się oskarżonego z pokrzywdzonym w kwestii naprawienia szkody lub zadośćuczynienia, może odroczyć posiedzenie, wyznaczając stronom odpowiedni termin. Na wniosek oskarżonego i pokrzywdzonego, uzasadniony potrzebą dokonania uzgodnień, sąd zarządza stosowną przerwę lub odracza posiedzenie.
- **§ 4.** Sąd orzekając o warunkowym umorzeniu bierze pod uwagę wyniki porozumienia się oskarżonego z pokrzywdzonym w kwestii wskazanej w § 3.
- **§ 5.** W przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania sąd orzeka na posiedzeniu wyrokiem.

PROCEDURA WARUNKOWE UMORZENIA POSTĘPOWANIA

- **Art. 342. [Warunkowe umorzenie postępowania – wyrok]**
- **§ 1.** W wyroku warunkowo umarzającym postępowanie należy dokładnie określić czyn oskarżonego, wskazać przepis ustawy karnej, pod który czyn podpada, oraz oznaczyć okres próby.
- **§ 2.** W wyroku sąd określa także nałożone na oskarżonego obowiązki oraz sposób i termin ich wykonania albo zamiast tych obowiązków orzeka nawiązkę, a w razie uznania za celowe - orzeka świadczenie pieniężne lub zakaz prowadzenia pojazdów, dozór kuratora, osoby godnej zaufania albo instytucji lub organizacji społecznej.
- **§ 3.** Wyrok powinien w razie potrzeby zawierać rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych. Sąd stosuje odpowiednio art. 230 § 2 i 3 oraz art. 231-233, uwzględniając potrzebę zabezpieczenia dowodów na wypadek podjęcia postępowania.
- **§ 4.** Zawarte w wyroku rozstrzygnięcie, o którym mowa w § 3, może być zaskarżone zażaleniem przez osoby wskazane w art. 323 § 2.

•

WARUNKOWE UMORZENIE POSTĘPOWANIA NA POSIEDZENIU

- **Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2008 r. WA I I/08**
-
- Z przepisu art. 341 § 2 k.p.k. wynika, że dopiero, gdy sąd uzna, że warunkowe umorzenie byłoby nieuzasadnione, kieruje sprawę na rozprawę, co wcale nie oznacza, że sąd nie mając wątpliwości co do okoliczności popełnienia zarzucanych oskarżonym czynów i mając podstawy do przyjęcia, że oskarżeni nie sprzeciwiają się warunkowemu umorzeniu (art. 341 § 2 zd. 1 k.p.k.), nie może wydać na posiedzeniu wyznaczonym na podstawie art. 339 § 1 pkt 2 k.p.k. wyroku warunkowo umarzającego postępowanie. O niedopuszczalności warunkowego umorzenia postępowania na posiedzeniu i obowiązku skierowania sprawy na rozprawę przesądza uznanie sądu, iż warunkowe umorzenie byłoby nieuzasadnione (art. 341 § 2 k.p.k.), a więc stwierdzenie, że nie jest spełniona którakolwiek z przesłanek stosowania warunkowego umorzenia, sprecyzowanych w art. 66 k.k. Jedną z tych przesłanek jest wymóg ustalenia, że okoliczności czynu nie budzą wątpliwości. Oznacza to, że sąd - badając, czy spełniony jest warunek braku wątpliwości co do okoliczności czynu - dokonuje oceny całości materiału dowodowego.

KONSTRUKCJA WYROKU WARUNKOWO UMARZAJĄCEGO POSTĘPOWANIE

- **Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2008 r. III KK 167/08**
- Wyrok, w którym warunkowo umorzono postępowanie karne **nie ma charakteru wyroku skazującego**, a zatem **nie mają do niego zastosowania wymogi ujęte w przepisie art. 413 § 2 k.p.k.** Jeśli jednak dostrzeże się charakter elementów wymienionych w tym przepisie, a które musi zawierać wyrok skazujący, tj. dokładne określenie czynu, jego kwalifikację oraz wymóg wskazania zastosowanej kary i środków karnych, to uwzględniając fakt, iż w przypadku warunkowego umorzenia postępowania karnego wymogi te, co oczywiste, nie mogą zostać spełnione, wnioski wykładni systemowej (argumentum a rubrica) prowadzą do jednoznacznego **stwierdzenia, że koniecznym "odpowiednikiem" tych elementów**, w przypadku instytucji określonej w art. 66 k.k., jest wskazanie okresu próby, na jaki następuje umorzenie postępowania (art. 67 § 1 k.k.).

- **WYROK**
- **W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

- **Sąd Rejonowy w Kłobucku w III Wydziale Karnym**
- w składzie:
- SSR Antoni Pompka – przewodniczący,
- Robert Rurka – protokolant,
- po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30 grudnia 2018 r.
- sprawy **Barbary Gołąbek**,
- syna Hipolita i Eugenii z domu Bałałajka, urodzonej w dniu 31 lutego 1978 r. we Włachocku, nr. PESEL: 78023178543, zamieszkałej w Kłobucku przy ul. Bohaterów Warszawy 13/2,
- **oskarżonej o to, że:**
- w dniu 25 września 2018 r. groziła Mariannie Kaszance pozbawieniem życia, wzbudzając u pokrzywdzonej uzasadnioną okolicznościami sprawy obawę spełniania groźby, tj. o czyn z art. 190 par. 1 k.k.
- przyjmując, że Barbara Gołąbek dopuściła się czynu opisanego w części wstępnej wyroku, a вина i stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie są znaczne oraz okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie wobec Barbary Gołąbek na okres próby wynoszący rok (1) rok,

UMORZENIE POSTĘPOWANIA I
ZASTOSOWANIE ŚRODKÓW
ZABEZPIECZAJĄCYCH

UMORZENIE POSTĘPOWANIA I ZASTOSOWANIE ŚRODKA ZABEZPIECZAJĄCEGO

- **Art. 324. [Umorzenie w przypadku niepoczytalności sprawcy]**
- **§ 1.** Jeżeli zostanie ustalone, że podejrzany dopuścił się czynu w stanie niepoczytalności, a istnieją podstawy do zastosowania środków zabezpieczających, prokurator **po zamknięciu śledztwa kieruje sprawę do sądu z wnioskiem o umorzenie postępowania i zastosowanie środków zabezpieczających**. Przepis art. 321 stosuje się odpowiednio.
- **§ 1a.** Do wniosku, o którym mowa w § 1, stosuje się odpowiednio art. 331 § 1 i 4, art. 332, art. 333 § 1-3 i art. 334 § 1, a przekazując wniosek do sądu, prokurator informuje o tym ujawnionego pokrzywdzonego.
- **§ 2.** Jeżeli sąd nie znajduje podstaw do uwzględnienia wniosku, o którym mowa w § 1, przekazuje sprawę prokuratorowi do dalszego prowadzenia.
- **§ 3.** Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.

POSIEDZENIE W PRZEDMIOCIE ORZEKANIA ŚRODKA ZABEZPIECZAJĄCEGO

Zasada –
rozpoznawanie
wniosku na
rozprawie – art.
354 pkt 2 k.p.k.

W wypadku wniosku prokuratora o umorzenie postępowania z powodu niepoczytalności sprawcy i o zastosowanie środków zabezpieczających stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału z następującymi zmianami:

Wyjątek –
rozpoznawanie
wniosku na
posiedzeniu – art.
354 pkt 2 k.p.k.

- 1) nie stosuje się przepisów o oskarżycielu posiłkowym;
- 2) wniosek kieruje się na rozprawę, chyba że w świetle materiałów postępowania przygotowawczego popełnienie czynu zabronionego przez podejrzanego i jego niepoczytalność w chwili czynu nie budzą wątpliwości, a prezes sądu uzna za celowe rozpoznanie sprawy na posiedzeniu z udziałem prokuratora, obrońcy i podejrzanego; podejrzany nie bierze udziału w posiedzeniu, jeżeli z opinii biegłych wynika, że byłoby to niewskazane, chyba że sąd uzna jego udział za konieczny; pokrzywdzony ma prawo wziąć udział w posiedzeniu;

TRYB ORZĘKANIA O ŚRODKU ZABEZPIECZAJĄCYM

- **Art. 354a. [Wysłuchanie przed orzeczeniem środka zabezpieczającego]**
- **§ 1.** Przed orzeczeniem środka zabezpieczającego, o którym mowa w art. 93a § 1 Kodeksu karnego, albo nakazu lub zakazów, o których mowa w art. 39 pkt 2-3 Kodeksu karnego, orzeczonych tytułem środka zabezpieczającego, sąd wysłuchuje:
 - 1) **biegłego psychologa**;
 - 2) w sprawach **osób niepoczytalnych**, o ograniczonej poczytalności lub z zaburzeniami osobowości **albo gdy sąd uzna to za wskazane - ponadto biegłych lekarzy psychiatrów**;
 - 3) w sprawach osób **z zaburzeniami preferencji seksualnych** - **biegłych wskazanych w pkt 1 i 2 oraz biegłego lekarza seksuologa lub biegłego psychologa seksuologa**.
- W sprawach osób uzależnionych można również wysłuchać biegłego w przedmiocie uzależnienia.

UPRAWNIENIE DO ZASKARŻENIA POSTANOWIENIA O UMORZENIU POSTĘPOWANIA I ZASTOSOWANIU ŚRODKÓW ZABEZPIECZAJĄCYCH

- **Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 października 2004 r., II AKz 707/04**
- Skoro pokrzywdzeni w postępowaniu opartym o przepis art. 354 KPK nie mogą być stroną procesową, a przepis szczególny nie daje im też uprawnienia do zaskarżenia postanowienia o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środków zabezpieczających, to przyjąć należy, iż nie należą do osób, którym służy prawo zaskarżenia postanowienia w powyższej kwestii.

UPRAWNIENIE DO ZASKARŻENIA POSTANOWIENIA O UMORZENIU POSTĘPOWANIA I ZASTOSOWANIU ŚRODKÓW ZABEZPIECZAJĄCYCH

- **Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 17 marca 2008 r.V KK 31/08**
- Zasadą jest, że wniosek prokuratora o umorzenie postępowania z powodu niepoczytalności podejrzanego i zastosowanie wobec niego środka zabezpieczającego winien być skierowany na rozprawę, a jedynie wyjątkowo możliwe jest jego rozpoznanie na posiedzeniu, wymaga to jednak spełnienia dwojakiego rodzaju warunków merytorycznych i formalnych. Warunkiem merytorycznym jest aby w świetle materiałów postępowania przygotowawczego nie budziły wątpliwości:
 - a) popełnienie czynu przez podejrzanego,
 - b) fakt niepoczytalności podejrzanego w chwili czynu. Warunkiem formalnym jest natomiast uznanie przez prezesa sądu lub upoważnionego sędziego (art. 93 § 2 KPK) za celowe rozpoznanie sprawy na posiedzeniu z zachowaniem jednak rygorów określonych w dalszej części art. 354 pkt 2 KPK.

PODSTAWA
ORZECZENIA O
ZASTOSOWANIU
ŚRODKA
ZAPOBIEGAWCZ
EGO

- **Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 31 października 2008 r. II KK 76/08**
- Jeżeli wniosek prokuratora o umorzenie postępowania z powodu niepoczytalności sprawcy i o zastosowanie wobec niego środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w zakładzie psychiatrycznym jest rozpatrywany na rozprawie (art. 354 pkt 2 KPK), to podstawą postanowienia sądu w przedmiocie tego wniosku mogą być wyłącznie dowody przeprowadzone - choćby pośrednio - na rozprawie. Podstawę postanowienia mogą też stanowić dowody przeprowadzone bezpośrednio tylko w postępowaniu przygotowawczym, o ile zostały ujawnione na rozprawie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

ELEMENTY
UZASADNIENIA
POSTANOWIENI
A O UMORZENIU
POSTĘPOWANIA
|
ZASTOSOWANIU
ŚRODKA
ZABEZPIECZAJĄ
CEGO

- **Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 5 października 2005 r. II KK 139/05**
- 2. Uzasadnienie postanowienia o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w szpitalu psychiatrycznym winno zawierać m.in.: ustalenia faktyczne, ze wskazaniem stosownych dowodów stanowiących podstawę ich dokonania, wskazujące na sprawstwo podejrzanej w zakresie stawianych jej zarzutów, analizę elementów składających się na szkodliwość społeczną zarzucanych czynów i ocenę stopnia tej szkodliwości (...), a także rozważania związane z wysokim prawdopodobieństwem popełnienia takiego czynu ponownie.

SKŁAD SĄDU
ROZPOZNAJĄCY
WNIOSEK O
UMORZENIE
POSTĘPOWANIA
I
ZASTOSOWANIE
ŚRODKA
ZABEZPIECZAJĄ
CEGO

- **Uchwała Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 19 sierpnia 1999 r. I KZP 21/99**
- Sąd Okręgowy rozpoznający na rozprawie wnioszek prokuratora o umorzenie postępowania z powodu niepoczytalności sprawcy i o zastosowanie środków zabezpieczających (art. 354 pkt 2 in principio w zw. z art. 324 KPK) orzeka w składzie określonym w art. 28 § 1 KPK także wówczas, gdy ustawa za czyn objęty wnioskiem przewiduje karę 25 lat pozbawienia wolności lub dożywotniego pozbawienia wolności i rozstrzyga w przedmiocie tego wniosku postanowieniem.

ZAKRES ZWIĄZANIA
PROKURATORA
WNIOSEM O
UMORZENIE
POSTĘPOWANIA I
ZASTOSOWANIE
ŚRODKA
ZABEPIECZAJĄCEGO /
DOPUSZCZALNOŚĆ
COFNIĘCIA WNIOSKU

- **Uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 26 września 2002 r. I KZP 13/02**
- 1. **Cofnięcie przez prokuratora wniosku złożonego na podstawie art. 324 KPK jest możliwe i wiąże sąd.** Natomiast wniosek taki nie może być skutecznie cofnięty tylko w części dotyczącej stosowania środka zabezpieczającego, a tym samym oświadczenie prokuratora o takim cofnięciu nie wiąże sądu.
- 2. Rozpoznając wniosek prokuratora, o jakim mowa w art. 324 KPK, sąd nie jest związany zawartym w nim żądaniem co do rodzaju środka zabezpieczającego i może orzec każdy inny niż wnioskowany przez prokuratora środek, w tym także przepadek przedmiotów, nawet gdyby miał to być jedyny środek zabezpieczający.